Ч. 223. Четвер 19 (6) жовтня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На початку вчерашного засіданя перед приступленєм до порядку дневного відчитано предложені внесеня і інтерпеляциї. Між інтерпеляциями були пос. Олесницкого в справі зміни виборчої ординациї громадскої і повітової в дусі загального права голосованя; дальше в справі надужить товмацкого старости при виборах V. куриї в Тисьмениці. Пос. Стапіньский інтерпелює в справі дорогової господарки львівского повітового виділу, о знесенє екзамінацийних такс у львівскій політехніці та о допущенє учениць виховуючого заведеня ім. Ленартовича в Станиславові до складаня матури в державній ґімназиї.

Відтак з дневного порядку пос. Стояловский мотивує потребу промислового суду в Бялій; пос. Лео підпирав ухваленє дорожняних додатків для народних учителів в Кракові; дальше пос. Ґневош підпирав подібне внесенє дотично автономічних урядників, щоби іменно краєвий Виділ через повітові виділи провірив їх материяльні і родинні та службові відносини і в табеляричнім зіставленю предложив се соймови на найблизшій сесиї.

Пос. Олесницкий мотивує в довшій промові потребу основаня рускої ґімназиї в Бережанах. Відтак бесідник предложив друге внесенє в справі зміни постанов закона з 22 червня 1867 р. і 31 мая 1874 р. в тім напрямі, щоби в Галичині так руска як і польска мова була викладовою у всїх середних школах. Вкінци пос. Олесницкий вніс, щоби візвати правительство до безпроволочного приступленя до будови рускої ґімназиї в Тернополи. — Всї ті внесеня відіслано до дотичних комісий.

Опісля ухвалив сойм дати концесию на побиранє мита виділови повітовому в Збаражи на громадских дорогах I-ої кляси Залуже-Березовиця мала і Збараж-Буда Збараска а по тім доконано доповняючий вибір до комісий.

По сїм предложив пос. Мариєвский звіт комісиї банкової в справі обороту грошевого за помочию переказів почтових межи Сполученими Державами північної Америки а Галичиною. В першім внесеню домагає ся комісия розслїдженя безпосередного заведеня обороту чекового межи Сполученими Державами а Галичиною за посередництвом Банку краєвого і Каси ощадности у Львові; — в другім внесеню жадає комісия, щоби завізвати правительство, аби оно зарадило надужитям з листами надсиланими з Америки та щоби обнизило оплати від листів грошевих і переказів висиланих з Америки. — Посол Стапіньский поставив до сего додаткове внесенє, щоби правительство утворило специяльний відділ для експедициї листів американьских. — В голосованю ухвалено внесеня комісиї і додаткове внесенє пос. Стапіньского.

Внесенє пос. Томашевского в справі оплат від майна на фонд шкільний передано Виділови краєвому до розслїду і зложеня звіту. — Пос. Фрухтман предложив опісля звіт комісиї правничої о внесеню пос. Олесницкого в справі скликаня Виділом краєвим анкети в цїли зібраня материялів до наміреної реформи австрийского закона цивільного. Комісия в залагодженю внесеня пос. Олесницкого домагає ся порученя Виділови краєв., щоби в хвили відповідній скликав анкету або в якийсь инший спосіб старав ся вислїдити потреби, постуляти і правні погляди всїх верств суспільности що до реформи права цивільного, а узисканий в той спосіб материял щоби впорядкував і предложив соймови. — В дискусиї над сею справою промавляли пос. Стапіньский і Лазарский, а внесенє відтак ухвалено.

Опісля ухвалив сойм на внесенє комісиї правничої завізвати правительство, щоби як найскорше завів в нашім краю численнїйші уряди почтові та розповсюднив інституцию сільских листоносів, котрі доручували би також ухвали судові. — Перед закритєм засіданя відчитано ще внесенє пос. дра Шецля в справі утвореня семінариї учительскої в Бережанах. Маршалок краєвий закриваючи опісля засіданє, назначив слїдуюче на четвер рано.

---

3)

Глядач скарбів.

Япаньска казка.

(З російского — П. Інфантєва).

(Дальше).

VII.

Що він має тепер робити? Коли перша радість минула, прийшов він до заключеня, що по правді не зробив ще ні кроку наперед; він взагалї не знав, де був скарб, чи він дійстно єствував, ні в який спосіб міг би він его собі привласнити і де була дорога, котра вела до того загадочного місця. Перед усім треба було дістати ся до кратеру. Але склони гори були стрімкі і скривали вершок як тайну перед цікавими, ні слїду стежки не було там видко. Деякі селяни відважували ся вправдї деколи там на горі косити траву — як єму оповідано — але они робили то потайки і не признавали ся до того, бо не хотїли обиджувати богів і злих духів. Коли Йорі хотів одержати потрібні єму близші подробиці, то міг їх мати лиш від тих кількох обізнаних з тайною людий.

Вже кілька днів глядав обережно якого провідника, але всї зі страхом відмавляли єму. Одного дня вибрав ся він сам в дорогу до вершка гори; але заблудив і вернув вечером знеохочений і утомлений до господи „Під цвитучою рожею". Нарея поспішила єму сейчас з помочию.

— Чого ти знов такий сумний, Йорі? Атже ти вже дістав то, чого потребував, чогож ще лишаєш ся?

Молодець порішив оповісти їй всьо; всї свої грошеві турботи і любовні нещастя, свої надії і невзгодини.

— Слухай! — сказала Нарея поважно — коли я ще була дитиною, бігала я безжурно по всїх найдикших закутинах тої гори; ніхто не знає єї лїпше від мене, я там нїколи не бачила ні не стрічала такого, що могло би мене занепокоїти. Але коли я підросла, чула я всї ті дивачні казки про страшних духів вулькана і відчувала як всї в моїм окруженю забобонний страх. Однако хоч я знаю, що твоє баже то чиста божевільність, поведу тебе на гору длятого, що ти нещастний і що я хотїла би в твоїх очах бачити то щастє, як в тім дни, коли ти приніс талїзман.

VIII.

На другий день вибрали ся в дорогу. Йорі заміняв свої деревляні сандали на вигіднїйші черевики до ходу по горах, а Нарея надягла на свою хорошу синю одежу з жовто вишиваними змиями темний плащ, аби не звертати на себе непотрібної уваги. Була то далека і томляча дорога. Вулькан в часі своїх вибухів повикидав величезні маси каміня, то каміне сторчало по склонах гори і они мусїли єго обходити або перелазити. Нераз мусїли наші вандрівники завертати і на ново лїзти в гору, бо непередвиджені перепони здержували їх. Одностайна краска покритої попелом землї томила їх очи, спека була страшна і они часто омлївали. Але нїчо не змогло їх спинити. Слабша Нарея показала ся неутомимою; противно, при небезпечнїйших переходах она помагала свому товаришеви, заохочувала єго своєю певностию і веселостию.

Вкінци дійшли они до кратеру. Причутє, яке впрочім цїлком годило ся з леґендою, казало Йорі'ому, що там, найде розвязку тайни; однако дійшовши там не найшов нїякого знаку. Бачив лиш велику округлу пропасть з почервонілими берегами, огнену в долині синявою парою, звідки від часу до часу виходив горячий подих, немов би віддих спячого великана.

Небезпечно було спускати ся в ту бездонну глубину. Стїни були стрімкі і навіть на линві не можна би було спустити ся глубоко в долину, не виставляючи ся на небезпечність удушеня ґазами. Усївши на краю кратеру, Йорі попав в розпуку. Тимчасом Нарея з упертою витревалостию оглядала окружаючу їх околицю, не хотячи вірити, аби таке тмляне глядане могло остати безуспішним. Нараз покликала товариша, аби поглянув в одну широку щілину, яка була на вершку гори.

— Поглянь — сказала она — здаєть ся, немов би в скалах були вирубані сходи.

— Гадаєш?

— Побачиш; я спущу ся, а ти іди за мною.

Межинародна контроля для Македонії.

Вже третий раз до кількох днів відмовило турецке правительство жаданю амбасадорів держав, щоби завести в Македонії межинародну фінансову контролю. Може бути, що як би держави ужили були якогось иншого слова, то Порта може не була би так рішучо спротивила ся; але „контролї“ Турки при своїй „турецкій“ господарці дуже не люблять і так рішучо тому вже третий раз спротивили ся, хоч великі держави конче на то настають.

Стала ся отже дивна і рідка в межинародних политичних відносинах подія: делєґати держав, що взяли Македонію в свою опіку, приїхали вже до столиці Македонії а ґенеральний інспектор, себто намістник султана, Гуссеін Гільмі-паша зараз по їх приїздї виїхав до Скопля, очевидно в тій цїли, щоби не бачити ся з делєґатами. Делєґати, утомлені далекою дорогою, не мали навіть часу отворити свої куфри, коли їм дали знати, щоби їхали до Скопля, коли хотять видїти ся з ґенеральним інспектором. Коли вже султаньскому намістникови сподобає ся тимчасом поїхати до Монастиря або Драми, то делєґатам европейских держав не позістане нїчого иньшого, як хиба пустити ся й туди за ним в погоню. Але держави европейскі мають надію, що хоч справа проволїче ся, то не втече, бо остаточно султан і єго правительство згодять ся на жаданє держав і пристануть на фінансову комісию. Сю свою надію опирають они на тім досьвідї, що Туреччина завсїгди доси робила уступку, хоч зразу опирала ся. Остаточно може для Туреччини було би й найлїпше не ставити опору і не змушувати держави до примусових средств; але з другої сторони й Туреччина зробила той досьвід, що державам европейским, именно же в теперішну пору, лекше грозити примусом як в виконати, отже в Констатинополи суть тепер того погляду, що від заповідженя примусу аж до єго виконаня то ще дуже далека дорога.

Держави відгрожуть ся демонстрацию фльот. Але така демонстрация могла би хиба аж тодї мати якесь значінє, коли би фльоти тих держав явили ся під Солунем і там висадили на беріг своє войско. На се однак ледви чи якась держава згодилась би. Річ певна, що найблизше інтересовані Австро-Угорщина і Росия не могли би того тепер зробити, а Анґлїя хоч би лиш зі взгляду на Нїмеччину також того не зробить. Се мабуть і єсть причиною, що доси ще нїякий з амбасадорів, хоч бувають часто на авдиенциї у султана, не зважив ся згадати щось про фінансову контролю в Македонії. Так отже держави европейскі стоять безсильні супротив Туреччини а справа македоньска без впорядкованя фінансів позістане такою, якою була — костию незгоди для балканьских народів і зародком будучої війни в Европі.

Вісти політичні.

З краєвих соймів. — Угорска криза. — Події в Росиї.

В ческім соймі поставив пос. Бахман внесенє в справі подїлу ческого видїлу краєвого на дві секциї національні і збільшенє числа членів видїлу з 8 на 10; кожда секция мала би уживати своєї мови яко урядової а лиш печать урядова була би уложена в обох краєвих мовах. Мотивуючи своє внесенє, доказував Бахман, що подїл Видїлу краєвого був би дуже користним для обох народів, позаяк єго внесенє єсть миролюбиве і зближає до себе оба народи. — Гр. Букоа доказував, що внесенє Бахмана і внесенє Герольда та Подаїпного стоять в звязи з собою і длятого вносив, щоби всї ті внесеня передати окремій комісиї. — Посол Дворжак заявив ся против внесеня Бахмана, доказуючи, що роздїл Видїлу краєвого значив роздїл цїлого краю. По бесїдї Дворжака викликали социялїсти на ґалєриї великий неспокій, а Маршалок казав ґалєрию опорожнити. Коли зроблено спокій, принято в голосованю внесенє ґр. Букоа і на тім закінчено засїданє.

Здає ся, що аж тепер надходить справдешний перелом на Угорщині: або новий кабінет бар. Феєрварі'го поборе коаліцию і удержить ся в повній силї, або верховодяча тепер на Угорщинї кліка возьме ся в своїй борбі против Корони до крайного средства, до революциї і остаточно поборе новий кабінет і удержить ся на верху. Справа станула так, що иншого виходу без якихсь уступок вже нема. Урядова ґазета „Magyar Nemzet“ пише: Іменованє кабінету бар. Феєрварі'го наступить вже в найблизшім часї. Дотичне королївске письмо появить ся в найблизшім часї дневника урядового. Через факт того іменованя положенє відразу змінить ся. Кабінет бар. Феєрварі'го мав в першій половинї сего року на цїли лиш приготовленє компромісу межи більшостию а Короною і стояв поза партиями. Тепер становище правительства опирає ся на зовсїм зміненій основі. Правительство виступить з великою проґрамою, дотикаючою всїх галузий житя политичного, економічного, суспільного, культурного і буде кабінетом не лиш одвічальним, але й парляментарним. Всї партиї мусять тепер заняти становище супротив зміненого положеня. Коаліция, котра доси була покликана до утвореня правительства, позбавлена тої місиї так, що не входить в рахубу. Найблизша будучність политична буде зависїти від становища, яке займуть партиї супротив правительства і єго проґрами.

Правительство росийске знайшло вигідний спосіб, щоби невдоволене і неспокійне війско в Манджуриї не пустити до краю і не наробити собі ще більшого клопоту. Рада мінїстрів ухвалила именно приступити до кольонїзациї Сибіри і північного Сахаліна головно людьми войсковими. Жовнїри, котрі схотять там осїсти, дістануть по 200 морґів землї (котрої очевидно самі а навіть і з родиною не зможуть обробити — але таким дарунком дасть ся неоден зловити) і 500 рублїв безпроцентової позички. Низші офіцири можуть дістати по 800, а висші по 1500 морґів і можуть самі собі вибирати; крім того дістануть ще й значну позичку.

Вел. кн. Кирила, свого братанича, того, що мало ще не потонув разом з адміралом Макаровом під Порт Артуром, виключив цар з росийскої армії за то, що він оженив ся потайком і против волї царя з княгинею Мелїттою Саско-Кобурґско-Ґотайскою, що була жінкою вел. князя Геского, з котрою той розвів ся. Великий князь Кирил знав ся вже віддавна з княгинею Мелїттою і він то був причиною розводу.

Новинки.

Львів, дня 18 жовтня 1905.

— **Дрібні вісти.** В Бремі відбув ся недавно конґрес в справі поборюваня торговлї людским товаром, при чім на основі статистичних дат ствердженo, що найбільша торговля живим товаром веде ся в Будапешті і у Львові. — Є. В. Цїсар надав жандармови Войт. Яглови срібний хрест заслуги за вiратоване дитини з огню. — Дня 22 с. м. відбуде ся в Орховичах, мостиского повіта, посьвященє греко-кат. церкви, якого довершить Преосьв. епископ перемиский Конст. Чехович. — Під закидом убитя 9-лїтної дївчини Колясівної на полях людвиновских під Краковом — о чім ми свого часу доносили — арештувала онодги в Подгуржи краківска полїция покутного писаря Ів. Батку. — В порохівни в Рудердорфі лучив ся онодги вибух. Погибли три робітники. — Землетрясенє дало ся онодги чути в охрестности Триденту в Тиролі. — В Вялій зрезиґнував тамошний довголїтний бурмістр Люкас. — Пять шнурків коралїв найдено онодги на улици у Львові і зложено в полїциї, де їх властителька може відобра-

---

І дїйстно, коли минули дуже вузкий вхід, опинили ся в невеликій округлавій печері, звідки лекше вже було сходити по вирубаних сходах. В глубинї тої печери була велика округла площа, що місцями була осьвітлена продираючим ся крізь щілини сьвітлом з надвору. Они перейшли площу і по кількох хвилях найшли дорогу, перервану глубокою пропастию, через котру вів малий місток; на кінци дороги видко було величезні ворота — о много красше зроблені як ворота цісарскої палати. — Ті ворота вели до палати гірских духів і без сумніву також до скарбів Азами. Казка отже говорила правду.

На серединї моста стояв вартовий з шаблею і великою списою, в недбалій поставі вартового, що привик бачити часто чужих.

— Чого хочете? — спитав грубо.

— Хочемо бачити володїтеля Азами — відповів Йорі, показуючи свій талїсман.

Вартовий свиснув і сейчас появив ся малий поганий карлик, а дізнавши ся о бажаню пришелців, повів їх мовчки крізь богато украшені комнати до престольної салї, котрої стїни були виложені благородними металями, диямантами і брилянтами. Не можна порівнати з нїчим незвичайну красоту і богатство тої палати залитої сьвітлом дорогоцїнностий. Нарея, як правдива женщина, була одушевлена всїм, що тут бачила. Поганий мужчина, великаньского росту і грубий, з витріщеними очима, побуреним волосєм і звисаючою губою, сидїв перед повною мискою рижу і склянкою сакі на богатім софі, котрої красота перевисшала всьо, що доси бачили. То був сам володїтель.

— Ти бажав мене бачити? — спитав Йорі'го. — Що хочеш від мене?

Йорі був здивований тим так просто поставленим питанєм. Ще одна дрібниця, о якій він не думав! Не можнаж до всемогучого духа лиш так собі прийти і без нїякої причини жадати від него богатства.

Насамперед гадав він над тим, як би роздобути талїсман; відтак — як дійти до кратеру; пізнїйше тяжка дорога і небезпечности вимагали присутности цїлого єго ума. Але над тим, що скаже, коли стане перед гірским духом, він нї разу не подумав. А тут володїтель як раз обертає ся до него з питанєм, чого він прийшов.

— Чого хочеш від мене? — повторив гірский дух нетерпеливо.

— Люблю молоду дївчину! — сказав Йорі. — Але я зруйнований і цїлком зубожілий і тому не можу з нею оженити ся. Володїтелю, я надїю ся, що ти змилосердиш ся над моїм нещастєм і позволиш менї запомогти ся богатствами Азами, о котрих я так богато чув у нас дома. Маленька частина їх могла би принести щастє двоїм людям, а тебе не зробило би то біднїйшим.

(Конець буде).

ти. — Перед місяцем ударила филя Тихого океана на хіньский остров Чумін і на берег коло хіньского міста Путон і змела з острова 15.000 людий, а на березї затонило поверх 6000 осіб.

— **Пригода на зелїзници.** Дирекция зелїзниць доносить: Дня 16-го с. м. о годинї 11-ій в ночи при зміні льокомотиви при особовім поїздї ч. 1211 в Новім Загірю наїхала льокомотива за сильно на поїзд, так, що два вози вискочили із шин. Скалїченя або поважного потовченя не зазнав нїхто з подорожних. Та пригода була причиною, що той поїзд особовий опізнив ся о одну годину.

— **Вечерницї з танцями** відбудуть ся в суботу дня 21 с. м. заходом товариства „Руска Бесїда" у Львові у власних комнатах. Вступ від особи 1 К, для пп. академиків 50 с. Початок о годинї 9-ій вечером.

— **Значна згуба.** П. Дейчаковска згубила перед кількома днями, їдучи зі Львова до Станиславова, дві книжочки галицкої каси щадничої ч. 158.648 і 165.299 на квоту близько 5000 корон.

— **Вибух ацетилєну в Стрию.** Передвчера вечером по 8-ій годинї вабух в машинї ацетилєн за віденьскою каварнею в Стрию. Настав страшний гук, а від потрясеня воздуха вилетїли всї заднї шиби в каварнї, в податковім урядї і в „Народнім Домі". Машина до виробу ацетилєну розлетїла ся в кусні, а хлопець обслугуючий машину потерпів тяжкі рани. Вояк, котрий стояв недалеко на сторожи, перевернув ся під напором потрясеного воздуха, а потім вистрілив двічи на алярм. Але вже гук вибуху заалярмував цїле місто. На місце випадку прибула полиция, жандармерия і пожарна сторожа. Раненого хлопця відвезено до шпиталю. Більше не було кого ратувати. З ацетиленової машини і шопи, що стояли в серединї огорода за каварнею, не остало нї слїду.

— **Арештоване за підозрінє о убийство.** З Коросна доносять: Сими днями під закидом злочину убийства відставлено до арештів тутешного суду повітового властителя Пораю, Тадея Буковского. Буковский мав любовні зносини з своєю служницею Лукиєю Торбою, котра рівночасно удержувала любовні зносини з тамошним селянином Ів. Домком. Пересьвідчивши ся сими днями, що любовниця єго враджує, удав ся Буковский в товаристві кількох людий до дому, в котрім Домєк провів ніч з Торбою і ударив свого суперника кілька разів так сильно в голову, що той до кількох годин помер. Та подїя викликала в цїлій околици сильне враженє.

— **Нагла смерть.** З Боринї пишуть: Онегди прибув сюди зі Львова Павло Кусий, судовий помічник канцелярийний до свого знакомого Гольденмаєра. Коли по переспанїй ночи хотїли єго обудити, побачено вже лише трупа. Смерть наступила імовірно в наслїдок удару серця.

— **Пожар рафінериї нафти.** З Грибова доносять: В наслїдок підпаленя погоріла сими днями в Стружах нижних рафінерия нафти Якова Ляндава разом з пятьма резервоарами, в котрих було 223 гектолїтрів нафти. О підпаленє сильно підозріний тамошний селянин Стефан Грибось.

— **Дикий жарт.** Візник у Герша Паймана, Василь Ірза, їдучи вчера по полудни улицею Каминьского, ударив з жарту їдучого возом Василя Савулу, селянина з Глиньска, так сильно батогом по лици, що розтяв єму обі губи. Савулї подало поміч ратункове товариство, а дикий паробок відповість за свій жарт перед судом.

— **Шалєва буря.** З Будієвич, в Чехії доносять: В місцевости Унтер-Шенберґ при сильнім морозї зірвала ся в суботу около 7-ої години вечером сильна буря. До двох минут вивернув шалений вихор цїлий дім властителя більшої посїлости Фляйшмана. Полишила ся з него лише купа розвалин. Буря наробила дуже богато шкоди.

— **Убийство.** З Чесанова доносять: Кровава роднинна драма лучила ся дня 12 с. м. в громадї Улазові. Тамошний селянин Юрко Скалїй, чуючи від довшого часу ненависть до свого зятя, Ів. Недомисла, ударив єго так сильно маґлївницею по голові, в хвили коли той сидїв занятий направою чобіт, що Недомислови тріс череп і він до кількох годин помер. Скалїя арештувала жандармерия і відставила до арешту чесанівского суду.

— **Скажений пес.** що забіг імовірно з Угорник або Микитинець до Станиславова, бігав дня 9 і 10 с. м. по улицях міста і покалїчив 6 осіб, а то: Варвару Чудемик, послугачку, 18-лїтну Рожу Вайнґартен, Мехля Шпунта, жебрака, Николая Майковского, ученика III. кляси школи народної, Шайндлю Горнголь, ученицю школи народної і Евст. Богана, ученика III. року учительскої семинариї. Кілька з тих осіб єсть тяжко покусаних і виїхало до Кракова до професора Буйвида. Під вечер дня 10-го с. м. забіг той пес на подвірє при млинї Бровіца на Бельведері, де єго паробки убили колами. Переведена секция виказала, що пес був скажений. Він покусав богато псів в місті, длятого зараз заряджено облаву на пси.

† **Померла** Ольга Кирчівна, учителька в Перегиньску, дня 16 с. м. в 38-ім роцї житя, а 16-ім учительскої служби, у свого стрия Павла Кирчова в Лядчинї.

— **Дирекция товариства „Взаїмна поміч галицких і буковиньских учителїв і учительок"** до загалу П. Т. учителїв і учительок: 1) З огляду на те, що розвій товариства зависить лише від великого числа членів і то дїйстних членів, що платять правильно після деклярациї вкладки, просить і взиває дирекция тих, що надіслали провізоричні деклярациї в р. 1904 (в місяцях жовтни і падолистї), о скорше виповненє тепер офіцияльно присланих формулярів, а тих, що зголосили ся давнїйше а не одержали з якоїсь причини статуту і друків, щоби упімнули ся о те як найскорше і відтак звернули відворотно все виповнене як слїд. Ті деклярациї будуть основою до обчислюваня користий, які статут і реґулямін ухвалений збором признає членам в міру лїт належаня до товариства і високости місячної оплати. Добровільне підвисшенє місячної оплати (понад 1 К) є статутом предвиджене і приносить з собою висше вимірені виплати титулом пенсий, засмотрень, виплат на похорони, посаги і т. д. Доки не наспіють всї деклярациї, годї буде покінчити всї роботи коло заснованя книг товариства і цїлого дїловодства. Всякі проволоки тут неумістні і прямо шкідливі. 2) Дальше просить дирекция сьвідомих учителїв і учительки о приєднуванє всїх своїх товаришів і товаришок з округів. Дирекция пішле статути і друки на кождий зазив (Львів, ул. Сикстуска ч. 47). 3) В многих округах нема ще приписаного статутом числа 10 членів, щоби засновати відділ окружний, а сеж велика шкода для орґанізациї учительства і розвою товариства. Як раз лиш через відділи і видїли окружнї зможе і рада надзираюча і дирекция виповнити задачі і обовязки предвиджені статутом, зможе згуртувати все учительство в цїли несеня взаїмної, як матерьяльної так моральної помочи, охорони і опіки. Головна справа без відділів окружних безсильна. 4) Просимо тому учителїв і учительки скликати довірочні збори в своїм окрузї (кождий участник повинен мати запрошенє); на тих зборах треба пояснити статут і інтенциї товариства, просимо взагалї при всїх нагодах гуртувати учительство по округах і присилати нам спис зголосивших ся, а ми сейчас пішлемо статут, друки і чеки. — *Від Дирекциї.*

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 17 жовтня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·—; жито 5·85 до 6·—; овес 6·— до 6·20; ячмінь пашний 5·40 до 5·80; ячмінь броварний 6·30 до 6·60; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до варення 8·25 до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 5·80 до 6·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 45·— до 55·—; тимотка —·— до —·—.

Телєґрами.

Відень 18 жовтня. Бар. Ґавч виїзджає нинї на курацию до Карльсбаду і верне аж 31 с. м.

Інсбрук 18 жовтня. На вчерашнім засїданю тирольского сойму поставив посол Кончі пильне внесенє жадаючє роздїлу Ради шкільної краєвої на італїяньску і німецку. Пильність ухвалено, а внесенє передано комісиї.

Танґер 18 жовтня. Маври взяли в неволю капітана і поручника англїйского корабля „Асістент".

Берлин 18 жовтня. Вчера був тут один случай занедужаня на холеру.

Петербург 18 жовтня. Директор в міністерстві фінансів Тіміраз'єв виїхав до Відня яко делєґат российского правительства для справи угоди торговельної з Австро-Угорщиною.

Харків 18 жовтня. Вибух тут страйк служби зелїзничої. Рух здержано.

Петербург 18 жовтня. Вчера рано прийшло до бійки межи робітниками друкарнї паперів державних а войском, причім 40 осіб поколено баґнетами.

Токіо 18 жовтня. Вчера оголошено урядово договір мировий. Виданий з тої нагоди маніфест мікада кінчить ся словами: Звертаю ся до наших підданих з горячим завізванєм, щоби здержали ся від всяких маніфестаций і приказую, щоби всї напружили свою працю і свої сили в тім напрямі, щоби скріпити становище держави.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).